

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 172.

Anden Session.

49de Møde.

Tredagen den 13de December.

(Fortf.)

Sørensen: Jeg veed nok, at dette ikke foreligger, men det var i Anledning af den ærede Ordførers Optrin om, hvorvidt det var gavnligt, om Formanden fik denne Bestemmelseret, hvilket, som han meente, ikke godt kunde finde Sted; jeg mener netop, at det var den eneste rette Maade, og skulde altsaa Forsamlingen senere komme til at behandle et Forslag af denne Natur, saa skal . . .

Formanden: Ja, naar Spørgsmaalet senere skulde komme for, saa kan jo den ærede Rigsdagsmand yttre sig derom.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev det Spørgsmaal, om Forslaget skulde henvises til anden Behandling, sat under Afstemning og med 50 Stemmer mod 15 besvaret benægtende.

Formanden: Vi gaae saaledes over til det sidste Nummer paa Dagsordenen, til Spørgsmaal om det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die District (Sagb) og af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 6te District (Barfod) gjorte Forslag til Forandring i Regulativets § 30, maa nyde Fremme.

Barfod: Jeg veed ikke, om jeg skulde have misforstaaet den ærede Ordfører, da han havde Ordet, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører yttrede sig saaledes, som om baade det foregaaende og nærværende Forslag havde været for i Udvalget, og som Folge deraf Udvalget utvivlsomt heller ikke havde kunnet anbefale nærværende Forslag. Det forekommer mig dernæst som den ærede Ordfører meente, at det Forslag, som er stillet af mig i Forening med en anden æret Rigsdagsmand, skulde væsentligt være fremkaldt ved det For-

slag, som i dette Øieblik blev nægtet videre Fremme. Dette er imidlertid paa ingen Maade Tilfældet; jeg skal om et Øieblik tillade mig at paavise, hvad Grunden er til nærværende Forslag. Hovedgrunden dertil er ganske vist Ønsket om, at Ordet maa være frit; det forekommer mig at være klart, at, dersom der i det Hele taget kan tales om Minoritetens Ret, saa er dens Ret den, at den har Lov til at faae Ordet, og igjennem Ordet kjæmpe for sine Ansuelser, for om muligt at blive Majoritet; det er naturligtvis Majoriteten, som afgjør alle Sager, og paa denne Afgjørelse kan Minoriteten ikke udøve anden Indflydelse, end den, som bliver den tildeel ved Ordets frie Brug; men paa denne Brug af Ordet gjøres der, forekommer det mig, et uberettiget Brud hvergang der, uden tilstrækkelig Grund, forlanges Afslutning. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at der er forskjellige Foranstaltninger, som med Nytte kunde træffes her i Salen; jeg er enig med ham i, at det kunde være ønskeligt, at Indtegningen ophørte, og at det upaatvileligt var alene ad den Wei, i Forbindelse med forskjellige andre Foranstaltninger, at det blev muligt udelukkende at overgive Afslutningsretten i Formandens Haand; men derpaa gaaer nærværende Forslag heller ikke ud. Vi mene, at Retten til at forlange Afslutning allerede i § 30 først og fremmest er indrømmet Formanden, og, som Folge deraf synes det ogsaa at fremgaae af Forretningsordenen, at Formanden er den, til hvem man helst burde betro en Rettighed af den Natur; thi jeg for mit Vedkommende kan umuligt ansee det for at være en Smaasag, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Weile udtalte sig, hvad enten Afslutning finder Sted eller ikke; men vort Forslag gaaer ikke ud paa, at Formanden alene skal have